

Publicerad 2009-01-02 00:46 av aiina

Någonting är fel (du var trots allt respiratorn i min hals)

Jag vet inte om det var gatan eller jag
som var förändrad i morse
jag brukar passera där varje dag
men genom regndiset tappade jag all kontroll
över mina ögon
visst låter det melodramatiskt
kanske har det gjort mig psykosomatisk
men du har fullkomligt förstört den där gatan
trasat sönder livslinjen i handflatan
kan inte passera där över huvud taget
utan att bli fullkomligt panikslagen

Det måste funnits något där som jag inte såg innan
luften har plötsligt blivit kylig
en gnagande förändring som inte går att definiera
något är fel, det märks så tydligt
ändå kan jag bara se det när jag blundar
är det tingen eller jag som är annorlunda?

Balansen är rubbad för alltid
jag spår en deprivationernas framtid
DU VAR ALLT FÖR MIG, NEJ
vågade mig för nära kanten
men jag föll aldrig
aldrig över branten

Men jag tappar ändå aptiten
blir svimfärdig, spyfärdig
när hon slår till mig och väser ditt namn i mitt öra
NEJ JAG VILL INTE HÖRA dig säga hej,
jag mår bra, prata trivialt
det blir en blackout
vet inte vart jag skall placera allt
lycka, missöde eller waste of time?

Du var trots allt
respiratorn i min hals

Jag saknar dig inte, saknar dig inte alls

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren allina med Poeter.se id #25115 innehar upphovsrätten